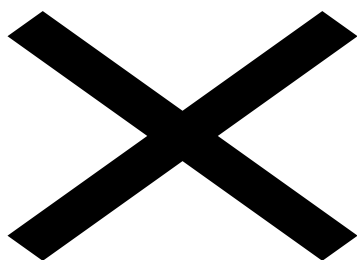

**CE ÎNSEAMNĂ SĂ AI O RELAȚIE
PERSONALĂ CU DUMNEZEU**

Am vorbit despre raportul normal om-Dumnezeu. Poate că cel mai frumos lucru este să avem curajul de a-i spune lui Dumnezeu Tată. De a ne adresa Lui cu apelativul Tată, așa cum s-a exprimat Iisus în Tatăl nostru. Este minunat să-i spui lui Dumnezeu Tată. Este recunoașterea a ceea ce este El și a modului în care El ne iubește. Dar să vedem ce înseamnă să ai o relație personală cu Dumnezeu?

În primul rând trebuie să eliminăm din minte imaginea clasică a lui Dumnezeu. El nu stă pe un tron de aur, nu este tiran, nu pedepsește pe nimeni și nu trăiește în cer în lumea Lui. El coboară din înalt și cercetează sufletul omului. El este și duh și creator deoarece Ioan spune că Dumnezeu este Duh și oricine crede în El trebuie să i se închine în duh și adevăr. Citatul este din memorie. Așadar Dumnezeu vine în sufletul omului. El cercetează inima și răunchii, adică sufletul omului care are sediul în diencefal și emisfere cerebrale. Deci Dumnezeu este Duh. El nu stă în lumea Lui. Vine din cer pe pământ, iar de pe pământ cercetează sufletul omului direct din emisferele cerebrale și diencefal. Deci Dumnezeu este viu. Raportarea la El se face direct prin rugăciune spusă cu voce tare sau în gând. Este o raportare strict personală. Când ne raportăm la Dumnezeu nu citim rugăciuni standard, ci ne exprimăm cu cuvintele noastre.

Adevărul de credință creștin implică:

1. Perceperea lui Dumnezeu ca un tată.
2. Raportarea la El direct cu cuvintele noastre.
3. Construirea unei relații personale și unice cu Dumnezeu prin rugăciuni directe.
4. Credința că Dumnezeu este Duh.
5. Închinarea în Duh și Adevăr.
6. Punerea vieții în mâna Domnului.
7. Credința că noi suntem copiii lui Dumnezeu.
8. Apelarea lui Dumnezeu cu apelativul tată.
9. Credința în puterea lui Dumnezeu.
10. Credința în pronia lui Dumnezeu.
11. Zdrobirea orgoliului.
12. Recunoașterea problemelor și neputințelor noastre.
13. Trăirea cu Dumnezeu.
14. Fericirea că noi suntem copiii ai lui Dumnezeu.
15. Permanenta raportare la Dumnezeu în rugăciune.
16. Credința că Dumnezeu este viu, palpabil.
17. Credința că Dumnezeu nu trăiește în lumea Lui.
18. Credința că Dumnezeu ne ajută și ne vorbește prin îngerii săi, mai ales în astral sau vis.
19. Credința că Dumnezeu știe cel mai bine de ce avem nevoie și ne ajută.

Mergând pe aceste principii de credință noi trebuie să construim o relație personală cu Dumnezeu.

A construi o relație personală cu Dumnezeu este baza religiei creștine. Noi nu mai gândim noi ci,

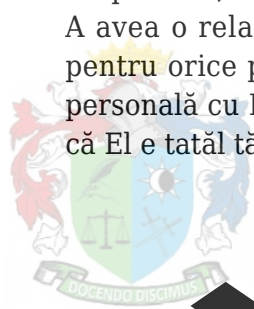
zdrobindu-ne orgoliul și recunoscând că nu putem rezolva problemele, îl lăsăm pe Dumnezeu să acționeze pentru noi. Dar pentru noi El este viu, palpabil, tangibil. Mergând de la aceste idei putem construi o relație personală cu Dumnezeu. În primul rând trebuie să ne adresăm lui cald, suav, cu apelativul tată. Al doilea lucru de a ne raporta permanent la El în rugăciune. O rugăciune atât dimineața cât și seara, atât când plecăm la servicii cât și când mergem cu autobuzul. Ne raportăm permanent la El. Alt aspect este punerea vieții noastre în mâna Lui. Îl lăsăm pe El să se îngrijească de noi. Rugăciuni de tipul: „Doamne Dumnezeule, îți predau Ție viața mea și a copiilor mei. Rogu-te, îngrijește-te Tu de noi. Apără-ne Tu cu puterea și mila Ta. Îți mulțumim”. Astfel, Dumnezeu va avea grijă de voi.

Alt aspect este slăvirea triumphiului magic: Dumnezeu-Iisus-îngerii. Perceperea lui Iisus ca Mântuitor personal și Calea care duce la Tatăl. Singurul Mijlocitor între om și Dumnezeu. Raportarea la Dumnezeu cu bucurie și fericire, nu cu frică, deoarece El este Tatăl nostru.

Înțelegerea că Dumnezeu este iubire.

El ne iubește și ne iartă. Înțelegerea că noi suntem copiii lui Dumnezeu, care ne vom transforma în îngeri după moarte având trup de slavă. Această relație se construiește permanent. Trebuie să te rogi permanent lui Dumnezeu, să-i mulțumești permanent, să fii permanent cu El în rugăciune. Îi mulțumești când joci ping-pong, când cânti, când desenezi, când pictezi, când săruți o fată, când dai de pomană, când spui o vorbă bună, când ștergi o lacrimă, când ai un necaz, când te bucuri, când vezi un film, când mergi pe stradă etc. Îi mulțumești pentru viață. Tu îl percepi pe Dumnezeu ca pe ceva viu care este cu tine permanent, care este tatăl tău, care vede orice problemă de-a ta, știe totul despre tine, te iubește și te ajută.

A avea o relație permanentă cu Dumnezeu înseamnă a te raporta la El în rugăciune permanent pentru orice problemă, percepându-l ca o persoană vie, lângă tine, care te ajută. A avea o relație personală cu Dumnezeu înseamnă a te raporta la El cel mai frumos cu apelativul tată. A recunoaște că El e tatăl tău, creatorul tău și tu ești copilul Lui, cel care va moșteni împărăția cerului.

ROMÂNĂ

*Independența
prin Cultură*

Trebuie să trăiești cu El, să faci ce vrea El, să simți divinitatea în tot, atât în tine (manifestarea Duhului Sfânt) cât și în afară. Adiacent trebuie să iubești omul și să-l divinizezi. El este pecetea lui Dumnezeu, esența lui Dumnezeu. A avea o relație personală cu Dumnezeu înseamnă a pune ziua în mâna Domnului, viața în mâna Domnului. Exemplu: „Doamne Dumnezeule, pun ziua de azi, 19 iunie 2017, în mâna Ta.

Ocrotește-mă Tu, apără-mă Tu, binecuvântează-mă Tu, dă-mi Tu izbândă. Îți mulțumesc”. Iar seara spui: „Doamne, îți mulțumesc că m-ai păzit azi, 19 iunie 2017, cu mare mila Ta. Binecuvântat și slăvit să fii în veci”. A te raporta permanent la Dumnezeu înseamnă a recunoaște că nu poți face un lucru. „Doamne, nu pot să scap de viciul băuturii.

Ajută-mă Tu” - sau - „Doamne, am nevoie de o soție. Găsește-mi-o Tu. Îndreaptă pașii mei spre ea și pașii ei spre mine. Dezleagă-mi limba să pot vorbi cu ea. Îți mulțumesc”. O relație personală se manifestă oricând. La serviciu, de exemplu: „Doamne, ajută-mă să fac piesa asta. Doamne ajută-mă să fac proiectul acesta”. La medic: „Doamne, vindecă-mă de boala x. Găsește tu medicul care să mă vindece de boala x”. În relația familială: „Doamne, ocrotește-o Tu pe soția mea. Ocrotește Tu copiii

mei”. Oriunde, oricând. Totul se construiește prin rugăciune. Direct. Personal. Pentru orice. Oricând. La hobby: „Doamne, ajută-mă să-mi iasă tabloul bine”. Oricând. Pentru orice. Relația personală cu Dumnezeu se construiește permanent, atât în bucurie cât și în neazuri. „Doamne, vindecă-mă. Doamne, îți mulțumesc că am luat 10 la mate. Doamne, îți mulțumesc că m-am întâlnit cu x”.

A vedea permanent pe Dumnezeu, ajutorul Său, puterea Sa. A-L percepe ca pe ceva viu.

A vorbi permanent cu El în rugăciune. A te ruga permanent la EL pentru orice problemă, oricând. A-L lăsa pe El să-ți rezolve problemele majore de viață. A fi permanent conectat la El în rugăciune. A trăi permanent cu El. A-L percepe ca un tată, prieten, doctor al sufletului și al trupului și mult mai mult. Ca pe ceva fără de care nu poți trăi. A râde cu El în viață. A plânge cu El. A lupta cu El în viață. A-I cere ajutorul permanent.

A-I mulțumi permanent. El este viu, palpabil, tangibil. Este tatăl tău.

Spune-i tată. Amin.

Din cartea, „Raportarea la Tatăl”, 2017

RĂZVAN GABRIEL GHEORGHE

INDEPENDENȚA
ROMÂNĂ *Independența
prin Cultură*